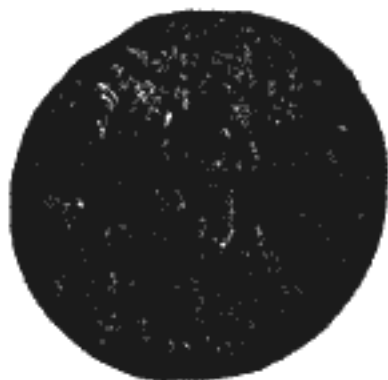


# ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ  
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ  
ΠΡΟΪΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**



**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ  
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ  
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,  
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ  
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ  
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ  
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

**ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ**



**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ  
ΕΝ ΤΗ, ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ  
1936**

Ε.Υ.Δ. της Κ.ε.Π.  
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

## ΒΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

### **Διαθήκη τοῦ Νικολάου Καραγιάννη ἑ τοῦ ποτε Λεονάρδου.**

(Μετὰφρασις) Αἶνος τῷ Θεῷ—20 Δεκεμβρίου 1732.—ἐν τῇ κατοικίᾳ μου. Διατηρήσας ἀπὸ τὴν ἀπέραντον καλωσύνην τοῦ Ὑπερτάτου, τελείαν τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας μου, τόσον τὸν νοῦν ὅσον καὶ τὸ σῶμα, ἐγὼ ὁ Νικόλαος Καραγιάννης εἶχον κάμει τὸ ἔτος 1727 καὶ παρουσιάσει εἰς τὸν δημόσιον συμβολαιογράφον κ. Δονάτον Μπονάλδι, τὴν τελευταίαν μου

Testamento di Nicolò Caragiani fu Leondari.

Laus Deo. 20 Dicembre 1732, Nella casa di mia abitazione. «Conservatomi dal l'infinita bontà dell'Altissimo quello stato di perfetta salute così di mente come di corpo nel quale io Nicolò Caragiani che nell'anno 1727 avevo fatto et presentato negli atti del D. Donato Bonaldi publico notaro veneto, l'ultimo mio

1) Οἱ Καραγιανναῖοι ἦσαν εὐγενεῖς καί, κατὰ τὸν Ἀραβαντινόν, τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας εἶχον λάβει παρὰ τῆς Ἑνετικῆς Ἀριστοκρατείας, διότι εἶχον ὑπὲρ αὐτῆς καταρτίσει ἰδίαις δαπάναις, ἰσχυρὸν ἐθελοντικὸν σῶμα. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Εἰς οὐδὲν σύγγραμμα περὶ «εὐγενῶν οἰκογενειῶν» ἀνεύρομεν σχετικόν τι ἐπιβεβαιουῦν τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀραβ. γραφέν. Οἱ Καραγιανναῖοι ἦσαν μία ἐκ τῶν παλαιῶν εὐγενῶν ἀρχοντικῶν Οἰκογενειῶν τῶν Ἰωαννίνων, ὡς τοῦτο βεβαιουῦν καὶ ἡμέτεροι συγγραφεῖς (Παῖσιος ὁ μικρός, Γεράσι. Βλάχος, Μπ. Βασιλόπουλος κ. ἄ) ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰταλὸς Vittorio Spreti, ὅστις εἰς τὴν Enciclopedia Storico Nobiliare (Μιλᾶνον 1929) καὶ ἐν σελ. 314 γράφει «Καραγιάννης, Οἰκὸσημα: Χρυσοῦς Λέων ἐντὸς κυανοῦ πλαισίου, κρατῶν ἐν ῥόδον πολύφυλλον (Πρβλ. καὶ ἡμ. Κατ. Ν. Γλ. Ἑπ. Χρ. Ι΄. σ. 136). Τίτλος: Εὐγενεῖς. Κατοικία: Βενετία καὶ Μπέργαμο. Ἡ οἰκογένεια Καραγιάννη «ἐλλη-» νικῆς καταγωγῆς. καταγομένη ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα (Ἠπειροῦ) ἔχαιρε τοῦ τίτλου εὐγε-» νείας καὶ μεταναστεύσασα εἰς Βενετίαν κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἐξηκολούθησε νὰ με-» ταχειρίζηται τὸν ῥηθέντα τίτλον καὶ νὰ ζῆ «more nobilitate». Μὲ Βασιλ. Διάταγμα » τῆς 17 Ἰουλίου 1910 ἀνεγνωρίσθη ὁ τίτλος οὗτος τῆς εὐγενείας ὑπὲρ τῶν κάτωθι » νομίμων ἐπιγόνων τῶν, ἀμφοτέρων τῶν φύλων: Ἰωάννης Λεονάρδος γενν. 17—5 » —1871 υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ἀγγέλου Καραγιάννη καὶ τῆς Ἰσαμπέλλας Μαρτινέγκο. » 2) Μαργαρίτα γενν. 5—12—1869 ὑπανδρευθεῖσα τὸν Λουδοβικὸν Κάλβι. 3) Μαρία » Καραγιάννη γενν. τῇ 11—5—1872 σύζυγος τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος Εὐτυχίου Κολ- » λεόνι. 4) Ἰωάννης Βεντσελάο Καραγιάννης γενν. τῇ 30 Ἀπριλίου 1878». Ἐκ τούτων » ζῆ σήμερον ἐν Βενετίᾳ μόνον ὁ Ἰωάννης Λεονάρδος Καραγιάννης ὅστις ὁμοῦς εἶναι » τὸ θρήσκευμα Λατῖνος καὶ Ἰταλὸς ὑπήκοος.

διαθήκην καὶ ὧν ἀποφασισμένος συνεκεία τῆς μεταβολῆς τῆς θελήσεώς μου, τὴν ὁποίαν προὐκάλεσαν καὶ ἠθέλησαν—ὡς εἶναι γνωστὸν—οἱ κύριοι Λέων καὶ Θωμᾶς ἀνεψιοὶ μου, νὰ διαθέσω τὴν περιουσίαν μου καὶ τοῦτο πρὶν ἢ μὲ καταλάβουν τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας καὶ ἡ τοῦ θανάτου ψυχορραγία, καὶ οὕτω ἠμπορέσω, ἐπωφελούμενος τῶν θείων εὐεργεσιῶν ποῦ μὲ ἀφῆσαν νὰ ἐπιζήσω, νὰ ἐπικαλεσθῶ—μὲ τὸν νοῦν ἀπηλλαγμένον παντὸς ἀνθρώπινου λογισμοῦ—τὸν Μέγαν Θεόν, εἰς τὸ ὑπολειπόμενον διάστημα τῆς ζωῆς μου, διὰ τῆς προστασίας τῆς Ἀγιοτάτης Παρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ ἁγίου Σπυρίδωνος πρεσβευτῶν μου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ Παραδείσου, μέσον τῆς ἐθελουσίας μετανοίας μου, ἵνα μοῦ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά μου καὶ εἰς τὸ ἔσχατον, φοβερὸν σημεῖον τοῦ περάσματός μου εἰς ἄλλην ζωὴν, ἐξιτιοῦμαι μὲ χριστιανικὴν συντριβὴν καρδίας, τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου καὶ δέομαι τοῦ Ὑψίστου ἵνα τὴν καταστήσῃ εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀξίαν τῆς οὐρανίου δόξης, ἠθέλησα νὰ γράψω ἰδιοχείρως τὴν παροῦσάν μου Διαθήκην, ἵνα κατόπιν τὴν παρουσιάσω εἰς τὸν αὐτὸν συμβολαιογράφον Μπονάλδι μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως μετὰ τὸν θάνατόν μου—δταν θελήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς—παρουσιασθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις, ἐν ὅλῃ τῇ ἀναλλοιώτῳ

testamento et volendo deliberatamente nella mutazione della mia volontà causata com, è notorio e voluta dalli Sign. Leon e Tomaso miei nipoti, disporre della mia facoltà et ciò prima di esser sorpreso dai languori del male e dall' angustia di morte per poter e dover, approfittandomi delle Divine Beneficienze che m'hanno lasciato sopravvivere, intercedere con la mente sgombra da ogni umano pensiero, da S. D. Maestà, nel rimanente di mia vita con la protezione della Santissima Vergine Maria, di S. Nicolò e S. Spiridione, miei avvocati e di tutti i santi e le sante del Paradiso, mediante il contento mio pentimento, il perdono de miei peccati e nell' estremo tremendo punto del mio passaggio ad altra vita, preferire et impetrar con christiana contrizione la salvezza dell'anima mia e renderla eternamente degna della gloria celeste, ho voluto scrivere di mio proprio pugno e caratere la presente ultima mia testamentaria ordinatione per poscia allo stesso Sign. notaro Bonaldi presentata acciò doppo la mia morte, sia, quando piaccia a Sign. Iddio, sortisca in tutte le sue parti l'intiera sua inalterabile ese-

ἐκτελέσει καὶ διότι τὸ νὰ κάμνη κανεὶς διαθήκη, ὑγιῆς ὄν, σκέπτεται ἐκουσίως τὸν θάνατον, διὰ ταῦτα γονυπετῆς ἱκετεύω καὶ ἐπικαλοῦμαι ταπεινῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων μου καὶ ἀναφορικῶς μὲ τὴν ταφὴν τοῦ νεκροῦ μου, διατάσσω καὶ θέλω νὰ ταφῆ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Γραικῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ μακαρίτου θεοῦ μου α) Πάνου Ἱερομνήμονος. Ἀφίνω εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν Νοσοκομεῖον τῶν πτωχῶν ψυχοπαθῶν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ Παῦλον Δουκάτα 20.000 τρεχούμενα, ἐκ τῶν ὁποίων Δουκάτων 1500 εἰς τὴν ἐλευθεράν διάθεσιν τῆς ἀγαθοεργοῦ ἀδελφότητος νὰ τὰ χρησιμοποίησιν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐν λόγῳ Νοσοκομείου καὶ τὰ ὑπολειπόμενα 18.500 Δουκάτα νὰ τὰ ἐπενδύσῃ πρὸς 4% ἵνα διαθέτῃ τὸ διάφορον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ὡς διατάσσω, καὶ τὰ ἄνω 1500 Δουκάτα ἐλεύθερα ὡς ἄνω εἰς τὸ δῆθὲν Νοσοκομεῖον ἵνα ἀναλάβῃ τὸ βᾶρος μὲ τὴν αὐτὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν τοποθέτησιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου β) μου καὶ ἀπὸ τὰ «διάφορα» τὰ ὁποῖα θὰ ὀριμᾶζουν

cutione et perchè il testare anche in stato di sanità ci fà riflettere la morte, perciò col cuore genuflesso imploro humilmente et efficacemente la remissione delle mie colpe et passando all'ordinatione del funerale del mio cadavere ordino e voglio sia sepolto in chiesa S. Zorzi de Greci nela sepoltura del quodam mio zio Pano de Gerolimo, Lasso al pio ospedale de poveri deleriti in S. Giov. & Paul. Duc. 20.000 (vintimille) correnti, de quelli, duc. 1500 a libera disposition della Pia Congregation d'impiegarli come parerà e piacerà a detta Congregation a beneficio di detto Ospitale, e di ducati distottomille cinquecento (18500) li rtmanenti, investirli alle quattro per cento perdisponer i prò d'anno in anno come ordino et li ducati 1500 liberi come sorpa a detto ospitale per accettar il peso con la solita carità di detta congregation e far detta investita dentro l'anno dopo la mia morte e deli prò cha vanno scadendo di anno in anno che sono ducati 740 all'anno, siano datti duc. 100 all'anno a mia sorella

α) Μήτηρ τοῦ Ν. Καραγιάννη ἦτο ἡ Μπενέτα Νικολάου Ἱερομνήμονος, ἀδελφὴ τοῦ Πάνου. «Τοὺς ἀρραβῶνας καὶ ταῖς χαρὰς μεγάλαις» περιγράφει ὁ Παῖσιος ὁ μικρὸς εἰς τὸ ποίημά του περὶ τῆς «Ἐπερβολικῆς ψυχρότητος» κλπ. (δρα ἀρ. 218 ἡμ. Κατ. ἐκδ. Γλυκῆς Ἑπ. Χρ. Γ'. σ. 105). β) Ἀπὸ τὴν ληξιαρχικὴν πράξιν τοῦ θανάτου, μανθάνομεν ὅτι ὁ Ν. Καραγιάννης ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὰ ὁποῖα εἶναι Δουκ. 740 ἑτησίως, νὰ δίδωνται Δουκ. 100 κατ' ἔτος εἰς τὴν ἀδελφὴν μου Ἑλισσάβητ ἐν Ἰωαννίνοις, ἐφόσον ζῆ, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ διατίθενται πρὸς ὑπανδρεῖαν δύο πτωχῶν κορασίων εἰς τὰ Γιάννινα, μὲ 50 Δουκ. εἰς ἑκατέραν, προτιμωμένων τῶν συγγενῶν ἂν ἤθελον εἶσθαι ἐν ἀνάγκῃ, καὶ τὴν πιστοποιήσιν τῆς πενίας θὰ τὴν κάμνη ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γιαννίνων μὲ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, οἱ ὁποῖοι θὰ κάμνουν τὴν ἐκλογὴν καὶ μὲ τὴν πιστοποιήσιν ποῦ θὰ στείλουν, θὰ μετρῶνται τὰ ἄνω Δουκάτα εἰς ἓνα πληρεξουσίων τῶν καὶ μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου. Καὶ Δουκ. 150 ἑτησίως εἰς τὸ Ἱεροσπουδαστήριον τοῦ Ἐπιφανείου Ἡγουμένου εἰς τὰ Γιάννινα ἦτοι Δουκ. 70 εἰς τὸν κατὰ καιροὺς διδάσκαλον καὶ Δουκ. 80 διὰ τὴν συντήρησιν τεσσάρων Ἱεροσπουδαστῶν οἱ ὁποῖοι θὰ σπουδάζουν εἰς τὸ σχολεῖον, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐπιτρόπων τῆς Σχολῆς Γγιόνμα ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν τὴν φροντίδα νὰ εἰσπράττουν τὰ 150 Δουκάτα καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν ὡς ἄνω καὶ ἐπὶ πλέον ἀφίνω εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, τὸ Ἰδρυθὲν παρὰ τοῦ ποτε Μακαριωτάτου Πατριάρχου Χρυσάνθου, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, Δουκ. 200 ἑτησίως ἵνα τὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἀσθενῶν καὶ 100 ἑτησίως εἰς τὴν προεδρεῖαν

Isabetta in Gianina sua vita durante et dopo la sua morte restino disposti a maritar due putte povere in Gianina all'anno con duc. 50 l'una prefferendo le parenti quando fossero in bisogno dovendo far la fede di povertà il Monsign. Arcivesc. di Gianina con i Bancali di Sant Atanasio i quali faranno l'elezion e con la fede che mandaranno si farà poi esborso a chi ordinarano, seguito che sia il spozalizio. E Ducati centocinquanta all' anno al Seminario dell'Epifanio Gumeno in Gianina cioe Duc. setanta al maestro che pro tempore sarà e Duc. 80 per mantenere quattro religiosi nel colegio a studiar, a elezion delli procuratori del Colegio Gionma in detta città, quali avaranno il carico di scoder li duc. 150 et impiegarli come sopra e più lasso all'ospital in Gerosolima fondato dal quodam Mons. Patriarca Chrisantho nel Monasterio di S. Giorgio in detto luogo Duc. 200 all'anno per impiegarli alla cura delli amalatti in detto ospitale e duc. 100 all'anno alla Banca S. Giorgio de Greci per dispensar a poveri di detta Nazion da Natale e Pasqua e più 50 Duc. all'anno all'ospital di S. Giorgio di Greci et li rima-

τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τῶν Γραικῶν, ἵνα τὰ διανέμουν ὑπὲρ πτωχῶν ὁμοεθνῶν κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ Μ. Πάσχα καὶ 50 Δ. ἐτησίως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ ὑπόλοιπα Δουκ. 140 δι' ἐξαγορὰν σκλάβων ὁμοεθνῶν μου. Ὅμοίως Δουκάτα 300 ἵνα διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁμοεθνεῖς μου πρὶν ἢ γίνῃ ἡ ταφή μου καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς συνοικίας Δουκ. 150. Εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ Σάντ Ἀλβίσε<sup>1</sup> ἐφάπαξ ἵνα ψάλουν λειτουργίας Δουκ. 50. Εἰς τοὺς μοναχοὺς Καπουτσίνοους τοῦ Λυτρωτοῦ<sup>2</sup> Δουκ. 50. Ὅμοίως εἰς τὴν ἀδελφότητα τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως ταύτης, ἐφάπαξ, ἵνα μοὶ τελέσουν μίαν λειτουργίαν Δουκ. 500. Εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Σωτήρος εἰς τὰ Γιάννινα ἐφάπαξ ὡς ἀπλοῦν κληροδότημα Δουκ. 50. Ὅμοίως εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Βησσαρίωνος ἕτερα Δουκ. 50. Εἰς τὴν ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Γεωργίου τῶν Γραικῶν Δουκ. 50. Εἰς τὰς δόσις ὁμοεθνεῖς μοναχὰς Δουκ. 50. Ὅμοίως ἀφίνω ὡς ἄνω εἰς τὴν Παναγίαν Δουραχάνης<sup>3</sup> Δουκ. 50 ἐφάπαξ. Ὅμοίως εἰς τοὺς Μιχαὴλ καὶ Γεώργιον ἀνεψιούς μου, υἱοὺς τοῦ κ. Πάνου Μιχαὴλ Καραγιάννη πρωτεξαδέλφου μου ἐφάπαξ καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ἦν πάντοτε διετήρησα μὲ τὸν πατέρα των Δουκ. 2000. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνε-

menti Duc. 140 per riscatto di schiavi dela mia nazion. Similmente Duc. 300 a cid siano dispensati a poveri della mia nazion avanti mi sia data sepoltura et ai poveri della contrada Duc. 150. Alli Padri a Sant Alvise per una sola volta per celebrare messe Duc. 50. Alli Padri Capucini del Redentor Duc. 50. Similmente alla Fraterna dei poveri di questa città per una volta per farmi celebrare una messa Duc. 200. Item all'ospedale della Pietà per una messa cantata all'anno Duc. 500. Al Monasterio del Redentor in Gianina per una sol volta per ragion di legato semplice Duc. cinquanta similmente al Monasterio del Bisario altri duc. 50; alla chiesa di S. Zorzi de Greci Duc. 50; alle rev. monache della nation duc. 50. Idem Iasso come sopra alla Madonna Durachani Duc. 50 per una sol volta. Similmente a Michiel e Giorgio miei nipoti, figlioli del Sig. Pano Michiel Caragiani mio germano per una volta e per contrasegno dell' amore che ho sempre professato con il loro padre Duc. due-

1) ἁγίου Λουδοβίκου, ἐν Βενετῖα.

2) Capuccini del Redentor εἶναι καὶ σήμερον εἰς τὸ νηοὶ τῆς Giudecca.

3) μονὴ κειμένη παρὰ τὰ Ἰωάννινα.

ψιούς μου καὶ ἀνεψιάς μου, τόσον γεννηθέντας ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ μου ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀδελφῆς μου, ποῦ θὰ ζῶσι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θανάτου μου, ἀφίνω δίκην ἀπλοῦ κληροδοτήματος εἰς ἕκαστον καὶ εἰς ἑκάστην Δουκ. 100. Εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν κ. Πέτρον Γκαρτζόνι, παλαιὸν μου ἀφεντικόν, ἂν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν διατηρῇ ἐν ζωῇ κατὰ τὸν θάνατόν μου, ὡς ἀπλοῦν κληροδοτήμα ἀφίνω 100 οὐγγίας ἀργύρου κατειργασμένου, ὁμοίως εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Ἀνδρέαν Ρενιέρ, ἔγκριτον αὐθεντικόν μου, ἐφάπαξ, ἑτέρας 100 οὐγγίας ἀργύρου ὡς ἄνω. Ὅμοίως ἀφίνω εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας ὅσοι θὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου κατὰ τὸν θάνατόν μου Δουκ. 500. Εἰς τὸν Μιχαὴλ Σπανὸν ὡς ἄνω Δουκ. 150. Εἰς τὸν Δούλην ὡς ἄνω Δουκ. 150. Εἰς τὰς ὑπηρετριάς ποῦ θὰ εἶνε Δουκ. 25. Εἰς τοὺς βαρκαδόρους ἀνά 25 εἰς ἕκαστον. Εἰς Ἀντώνιον Τσισάρον, ἐπιστάτην εἰς Μαρόκκον<sup>2)</sup>, ἂν εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, ὡς βοήθημα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων του Δουκ. 50. Δὲν θέλω νὰ ἐνδυσθῇ κανεὶς πένθιμα οὔτε ἀπὸ τοὺς κληροδοτούμενους, οὔτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς. Ὑπεῖκων εἰς ὀφειλομένην παρηγορίαν τῆς κυρίας Αἰκατερίνης Κλαπαζαρά με τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα τὸν υἱόν μου Λεονάρδον, ἣ ὁποία με τὴν ἀμεπτον διαγωγὴν καὶ καρτερίαν ἀνεδείχθη ἀξία καὶ ἀξίζει νὰ

mille. Atutti i miei nipoti e nezze tanto nati da mio fratello come da mia sorella che sarano viventi intempo della mia morte lasso come semplice legato per una volta Ducati 100, a cadauno e cadauna. A. S. E. Sig. Piero Garzoni, mio antico patron mentre il Sign. Iddio tenghi in vita nel tempo della mia morte per semplice legato, laso argento lavorato onze cento. Similmente all' Ecc. mo Andrea Renier, mio patron distinto, psr una volta altre 100 onze d'argento. come sopra. Idem lasso ai miei giovani e servitori, mentre siano al mio servizio in tempo della mia morte, Duc. 500. A. Michiel Spanò come sopra duc. 150. A. Duli come sopra Duc. 150. Alle serve che saranno Duc. 25; alli barcaroli Ducati 25 per uno. A. Tonin Cestaro, gastaldo a Marocco, mentre sia al mio servizio, per ajuto di logar le sue putteper una sol volta Duc. 50. Non intendo che alcuno si vesti da corotto di legatari nè di parenti. Premendo a dovuta consolation della Sign. Cattarina Clapazara che procreato Leonardo mio figlio con la medesima come per sua in-

2) πολίχνη ἐξοχικὴ παρὰ τὴν Βενετίαν.

ἀνταμειφθῆ καὶ μὲ τὴν νομιμοποίησιν, οὕτως ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου, δὲν ἤθελον πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετὴν<sup>1</sup>, μὲ τὴν παροῦσαν διαθήκην μου τὸν ἀνακηρύττω, νομιμοποιημένον, ὡς υἱὸν μου φυσικὸν καὶ νόμιμον. Ὡς τοιοῦτον πάντοτε τὸν ἐθεώρησα καὶ δι' ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς πᾶσαν ἀντοῦ πρόοδον καὶ ὠφέλειαν, νὰ εἶναι πάντοτε τοιοῦτος ὡς νόμιμός μου υἱὸς καθὼς καὶ ἡ κυρία μητέρα του μὲ τὸ ἀνεπλήκτον τῆς διαγωγῆς τῆς καὶ τιμιότητά ἐν τῇ ζωῇ τῆς ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ μου αὐτοῦ, κατέστη ἀξία νὰ ἀπολαύσῃ τῆς ξεχωριστῆς βοήθειάς μου ἐξακολουθητικῶς, ὅπως καὶ θέλω νὰ τὴν περιποιεῖται ὁ υἱὸς μου Λεονάρδος μέχρι τοῦ θανάτου τῆς ὡς τῆς ἀξίει. Διατάσσω κατὰ πρῶτον, θέλω καὶ εἰδικῶς παραγγέλλω, μετὰ τὸν θάνατόν μου, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν βραχύτερον διάστημα νὰ «ἀποξηρανθῆ» τὸ Κατάστημά μου διὰ 30000 Δουκάτα μόνον, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπενδυθῆ εἰς τοποθετήσεις ἀσφαλεῖς καὶ ἠγγυημένας καὶ παραμείνῃ ὡς παρακαταθήκη διαρκῆς καὶ ἄθικτος καὶ νὰ πεισθῆ καὶ ὁ πρῶτος μου κληρονόμος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποξηράνῃ, ἀλλὰ τοῦτο νὰ εἶναι εἰς τὴν ἀπόλυτον

censurabile condotta e rassegnatione ne ha meritato e merita di esser anche decorato colla legitimazione, così quando in tempo di mia vita non avessi adempito a questa solennità; col premio Test. to, lo dichiaro legitimato perchè come mio figliolo legitimo e naturale per quello potesse confluire ad ogni suo avanz. to e vantaggio habia ad essere come tale in ogni tempo e caso considerate mentre anche la Sign. sua madre con la rettitudine de suoi costumi et honestà di sua vita, ha sempre doppo la nascita di esso mio figliolo saputo meritar la mia continua separata assistenza per il di lei continuato mantenimento come voglio sia assistita dal Sig. Leonardo mio figlio sino alla sua morte come merita. Ordino primieramente, voglio et espressamente comando che seguita la mia morte, nel più possibile

1) τὴν ἐπραγματοποίησε καὶ ἡ στέψις ἐτελέσθη τὴν 16 Ἰανουαρίου 1733]4 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σχετικῆς πράξεως κατακεχωρημένης εἰς τὸ Βιβλίον γάμων τῆς Κοινότητος ὡς ἐξῆς: «1733]4 Ἰανουαρ. 16 ὁ ἐκλαμπρότατος Νικόλαος Καραγιάννης > ἐξ Ἰωαννίνων ἐνυμφεύθη τὴν Αἰκατερίνην Κλαμπατζαρά τοῦ ποτε Γεωργίου. Πα- > ράνυφοι: ὁ ἐξοχώτατος ἰατροφιλόσοφος Ἀλέξανδρος Καγκελλάριος καὶ ὁ Γεώργιος > Καραγιάννης». Ἀναφορικῶς μὲ τὸ ἔτος 1733]4 ἡ διπλῆ αὕτη χρονολογία προσέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἐνετικὸν ἔτος ἤρχιζεν τὴν 1ην Μαρτίου. Κατὰ συνέπειαν ἡ 16 Ἰανουαρίου ἦτο 1733 κατὰ τὸ ἐνετικὸν ἔτος καὶ 1734 κατὰ τὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.



κρίσιν του καὶ τὸ Κατάστημα ἀκόμη, ἀναφορικῶς μὲ τὰ εἰρημένα Δου. 30000 ἂν κρίνη καὶ δοκιμάσῃ ἢ τὸ ἀσύμφωνον ἢ τὸ ἀπρόσφορον εἰς τὴν διαπραγματεύσειν των καὶ ἐξακολουθούσης τῆς ἀποξηράνσεως<sup>1</sup>, ἐν τοσοῦτῳ, τοῦ Καταστήματος, θέλω ἵνα καὶ ἡ νέα αὕτη ἀποξηράνσις, νὰ ἐπενδύηται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς ἀσφαλῆ μέρη ὑπὸ τύπον διαρκοῦς, ἀθίκτου παρακαταθήκης, παραγγέλλων ἔτι καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐγκαθιδρυθέντος πρώτου μου κληρονόμου, πᾶν ἐμπόρευμα ποῦ ἤθελεν ἀφήσῃ, νὰ ἀποξηρανθῇ τελείως εἰς ὅσον ἔνεστι βραχύτερον χρόνον, ἵνα ἐπενδυθῇ καὶ τὸ προῖόν τοῦτο εἰς ἀξίας ὑπὸ τὸν ἄνω τύπον. Γενικὸν κληρονόμον παντὸς ὅτι ἔχω καὶ ὅ,τι ἤθελε μοῦ παρουσιασθῇ, μετοχαί, δικαιώματα, χρήματα, Κατάστημα, πιστώσεις, κοσμήματα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, τὸ πᾶν ἐν γένει

breve tempo, sii rissecato il mio negozio a riserva de soli ducati trentamille e l'importo del risseco sii investito in fondi cauti e sicuri da rimaner anche questi all'inf. te mie fidecomissarie, ordinazione e sostituzioni, persuadendo anche l'infra-scritto mio primo Herede, instituito a rissecare, ma questo sia al di lui arbitrio anche il negotio stesso per quello concerne in detti riservati Duc. trentamille di negotio, quando sperimentasse o il discapito o il poco vantaggio nella loro negoziazione e seguendo quantunque il risseco del negozio medesimo anche di detti ducati trentamille, voglio anche questo risseco sia di tempo in tempo investito in fondi idonei e sicuri per rimanere

1) ἐκκαθαρίσεως (liquidation). Τὸ ὅτι οἱ Καραγιανναῖοι ἦσαν «ἐπαινεμένοι ἄρχοντες» τὸ ἀναφέρει καὶ ὁ Παῖσιος ὁ Μικρὸς (δρα ἡμέτερον Κατάλογον ἐκδόσεων Γλυκὸ ὑπ' ἀρ. 216). Ἀνεύρομεν δ' ἐπὶ πλέον εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γερασίου Βλάχου καὶ ὑπὸ ἡμερ. 31 Μαΐου 1683 τὸ κάτωθι ἀντίγραφον ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Διονύσιον: «ἔλαβα τὰ θεία > γράμματα παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου τὰ περὶ ἀποστασίας τοῦ πάλαι Νικηφόρου Μητροπολίτου Κρήτης καὶ ἀνέγνω καὶ τὰ συνοδικὰ κατ' ἐκείνου γράμματα, > ἅπερ μοι παρέσχετο ὁ ἄρχων εὐγενῆς Κύρ Μιχαὴλ Καραγιάννης καὶ ἐκηρύξαμεν ἐν > τῷ Ναῶ τὴν συνοδικὴν καθαιέρσιν τοῦ εἰρημένου Νικηφόρου. Ἀποστέλλω δὲ καὶ > εἰς Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον τὰς πρεπούσας διαταγὰς πρὸς τοὺς ἐκεῖ > προστώτας εἰς τελείωσιν τῶν κελεύσεων τῆς Σῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας». Κατὰ δὲ τὸν φίλατον κ. Β. Πυρσινέλλαν, οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰωαννίνων δὲν ἦσαν περισσότεραι ἀπὸ 5—6 οἰκογενείας ἦτοι: «Μαρούτσης, Μακρῆς, Μελάς, Δρόσος, Κρομύδας, Καραγιάννης». Εἰς τὴν χορείαν τῶν ἑξῆς δέον, καθ' ἡμᾶς, νὰ προστεθῇ καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Σουγδουρῆ, εἰς ἣν ἐπίσης ὁ Παῖσιος ἀποδίδει τὸν τίτλον τοῦ «ἄρχοντος» ὁ δὲ Γεράσιμος Βλάχος ἀποκαλεῖ τὸν Γεώργιον Σουγδουρῆν, εὐπατριδὴν (ἴδε ἡμέτερον Κατάλ. Βιβλίον Γλυκὸ Ἀρ. 5, ἐν ὑπόσημ.). Ἀρχοντικὴ δ' ἐπίσης ἦτο καὶ ἡ Οἰκογένεια τῶν Γλυκῶν. (δρα 21ον Κεφάλαιον).

καὶ μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐγκαθιστῶ, διατάσσω καὶ θέλω νὰ εἶναι ὁ κ. Λεονάρδος υἱὸς μου. Διατάσσω καὶ θέλω ἐκτὸς τῆς ἐπενδύσεως τῆς ἄνω παραγγελθείσης ὡς πρὸς τὸ κατάστημα, μὲ τὸν τρόπον ποῦ ὑπέδειξα ἤδη, νὰ γίνῃ ἐπένδυσις καὶ τοῦ χρήματος ποῦ θὰ εὔρεθῇ κατὰ τὸν θάνατόν μου, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναφερθέντων κληροδοτημάτων καὶ χρεῶν, ἐγκαθιστῶ ὅλων τῶν ὑπαρχόντων μου καὶ τῶν ἐπενδύσεων τῶν ὡς ἄνω γενησομένων, κληρονόμους ἑσαεὶ τὴν ἀρσενικὴν καὶ κατόπιν τὴν θηλυκὴν σειρᾶν τῶν ἐπιγόνων μου τοῦ ἰδίου υἱοῦ μου Λεονάρδου, μὲ εἰδικὴν ἀπαγόρευσιν νὰ μὴ δύναται τις ποτὲ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ κάμῃ ἀπαλλοτριώσιν τινα ἢ ἐκποίησιν καὶ ὅταν σβυσθῇ ἡ γενεαλογικὴ σειρά, τοὺς ἄρρενας τοῦ ποτε Πάνου Καραγιάννη πρωτεξαδέλφου, μὲ τὸν ὄρον νὰ ἐξαγάγουν ἀπὸ τὰ κεφάλαιά μου ἄλλα Δουκ. 30.000 καὶ νὰ ἐπενδυθοῦν μὲ τόκον 4<sup>ο</sup>/<sub>ο</sub> καὶ ἀπὸ αὐτά, τῶν 29000 Δουκάτων νὰ διαθέτουν τὸ διάφορον ὡς ἔπεται: κατ' ἔτος εἰς τὸ Μοναστήριον Ἱεροσολύμων ὡς ἄνω, ἔτερα Δουκ. 200, εἰς τὸ ἱεροσπουδαστήριον Ἐπιφανείου Ἡγουμένου εἰς τὰ Γιάννινα ἔτερα Δουκ. 150 πρὸς διατήρησιν μαθητῶν, κατ' ἔτος. Εἰς τοὺς

pure questi soggettini alle infr. te mie fideicommissarie, ordinazioni e sostituzioni, comandando inoltre che dopo la morte del mio primo erede istituito, tutto il negozio che lassiasse abbia ad essere nel più breve tempo possibile rissecato per rimaner similmente investito con le conditioni fideicommissi inf. te. Herede universale di tutto quello che ho et quomi modo capitar mi potesse, ragion, ationi, denari negotio, crediti gioie. beni mobili, stabili il tutto incluso e niente eccetuato, istituisco ordino e voglio che sia il sig. Leonardo mio figlio volendo et ordino che oltre l'investita sopra ordinata del negozio nel modo e casi come sopra da me previsti sii fatta investita anche del denaro che si troverà al tempo della mia morte, pagati che siano i soprascritti legati e debiti istituendo di tutti i miei beni stabili et insieme dell' investite che dovranno essere come sopra fatte in perpetuo descentivo, fidicommessi per via masculino e poi feminino nella discendenza legittima e naturale dello stesso mio figlio Leonardo con espressa proibizion ingionta alli beni et acquisti fatti e da farsi di non poter mai da chi che sia delli detti discendenti esser fatta alcuna benchè minima alienazione et estinguendosi quandunque la discendenza masculina et feminina di D. Leonardo mio Figlio, sostituisco con l'istesso perpetuo

ἐνταῦθα ὁμοεθνεῖς πτωχοὺς ἕτερα Δουκ. 100 ἐτησίως. Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἀγ. Γεωργίου ἵνα διατηροῦν ἀσθενεῖς ὁμοεθνεῖς ἕτερα Δουκ. 100. Διὰ τὴν ἐξαγορὰν σκλάβων Ἑλλήνων ἄλλα 150 κατ' ἔτος. Δουκ. 60 εἰς τὸν διδάσκαλον ἐνταῦθα ἵνα διδάσκη πτωχοὺς μαθητάς. Ἄλλα 100 κατ' ἔτος δι' ὑπανδρείαν κορασιῶν εἰς τὰ Γιάννινα, προτιμωμένων τῶν συγγενῶν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην βοήθειας. Καὶ τὰ 1000 Δουκ. ἀπομένοντα τὰ ἀφίνω ἐλεύθερα εἰς τὸ ἄνω κεφάλαιον ἵνα διατεθοῦν διὰ τὴν ἐκκλ. τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ἵνα ἀποδεχθοῦν μὲ τὴν εὐσπλαγχνίαν των τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην καὶ ἐκλειπούσης καὶ τῆς διαδοχῆς τῆς ἀρσενικῆς σειρᾶς τοῦ εἰρημένου πρωτεξαδέλφου Πάνου Μιχαὴλ Καραγιάννη, ἀφίνω ἐπιτρόπους τὴν προεδρίαν καὶ τὸν Σύλλογον τῶν Ἑλλήνων Βενετίας νὰ διαθέτουν τὰ ὑπάρχοντα ὡς ἔπεται:  $\frac{1}{4}$  τῶν ἐσοδημάτων κατ' ἔτος εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον Ἱεροσολύμων διὰ τὸ ἐκεῖ Νοσοκομεῖον,  $\frac{1}{4}$  εἰς τὰ Μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἕξις εἰς ὅλα τὰ Μοναστήρια. Ἀπὸ τὸ  $\frac{1}{4}$  τὸ ἥμισυ εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἵνα ἰδρῦσουν τόσα Ἱεροσπουδαστήρια εἰς τὰς πόλεις τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς, ὅπου θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη καὶ τὸ τελευταῖον  $\frac{1}{4}$  νὰ διανέμηται εἰς τὰ Γιάν-

fideicommeso mascolino, la discendenza del quodam Pano Michiel Caragiani mio germano, con conditione che habia da estrar dal mio capitale altri duc. 30.000 corr., et investirli al 4% e di questi Ducati 29000 disponer i prò come segue di anno in anno: all' ospedale di Gerosolima come sopra altri duc. 200; al Seminario Epifanio Gumeno In Gianina altri Duc. 150 per mantener scolari annui; ali poveri della mia nation in questa città altri 100 all' anno. All' ospedale di S. Giorgio permantener ammalati della nation altri Duc. 100; per riscatto di schiavi greci altri 150 all' anno come sopra. Duc. 60 al maestro di questa città che insegna poveri della nation. 100 all' anno per maridar dutte a Gianina, preferendo parenti quando fossero in bisogno. E li ducati 1000 rimanenti li lasso liberi al capitale sudetto per pispònerli al beneficio della Chiesa di San Giorgio, acciò accettino con la loro carità l'incomodo di questa Comissaria et estinguen-dosi la discendenza mascolina di detto mio germano sign. Pano Michiel Caragiani, lassio Comissaria la Banca et il Capitolo de Greci per disponer di tutti come segue: un quarto delle rendite all' anno a Santo Sepolcro di Gerusalemme per l' ospedale di detta città; un quarto alli Monasteri del Monte Santo, ugual-

νινα, τὸ ἥμισυ ἵνα πληρῶνται τὰ «Χαράτσια» τῶν πτωχῶν ἵνα μὴν ἀπαρνῶνται τὴν πίστιν καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως τῶν Γιαννίνων Μοναστήρια. Ἐγὼ Νικόλαος Καραγιάννης τοῦ ποτε Λεοντάρη βεβαιῶ ὅτι αὕτη εἶναι ἡ θέλησίς μου, ὅπως ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα ἰδιοχείρως.

Ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1733/4. Ὁ Συμβολαιογράφος Δονάτος Μπονάλδι.

mente a tutti i Monasteri; di un quarto la metà al Monasterio di Santa Cattarina in Monte Sinai annualmente. e l' altra a far tanti seminari nelle città del Levante ove sarà bisogno e dell' ultimo quarto compartito a Gianina, metà per pagar carazzi ai poveri per non renegar la fede e l' altra metà per li Monasteri circonvicini nella città di Gianina. Io Nicolò Caragiani quodam Leondari affermo tale esser la mia volontà quale ho scritto e sottoscritto di propria mano». Pubblicato visu cadaveri il 28 Genaro 1733/34.

il Notaro Donato Bonaldi.

### *Καὶ ὀλίγα γενεαλογικὰ περὶ τῶν Καραγιαννῶν*

Ἡ ἀρχοντικὴ αὕτη Ἰωαννικὴ Οἰκογένεια ἀπληρῆζετο κατὰ τὸ 1830 ἀπὸ δύο κλάδους, οὓς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν ἡμῖν στοιχείων ἑνώμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ὡς ἔπεται: Ζῶντες ἀδελφοί: Λεονάρδος ἢ Λέων ἢ Λεοντάρης καὶ Μιχαήλ. Υἱοὶ τοῦ πρώτου: Νικόλαος (ὁ τῆς παρούσης διαθήκης), Πᾶνος Λεοντάρη Καραγιάννης (ὄρα 21<sup>ον</sup> Κεφ.) καὶ Ἐλισσάβετ. Τοῦ δευτέρου συναντῶμε υἱὸν τὸν Πᾶνον Μιχαήλ Καραγιάννην, σύγχρονον τοῦ ἄλλου Πάνου Λεοντάρη Καραγιάννη πρωτεξοδέλφου του. Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ δύο Κύρ Πᾶνοι, περὶ ὧν ὁ Παῖσιος ὁ μικρὸς ἐν τῷ περὶ Ἰωαννίνων Ἐπαίνῳ, καὶ οὓς ὁ Ἀραβαντινὸς ἀδυνατεῖ νὰ προσδιορίσῃ ἐν τῇ Χρονογραφίᾳ του. Υἱοὶ τοῦ Πάνου Μιχαήλ Καραγιάννη εἶνε οἱ Γεώργιος, Στέφανος καὶ Ἐλλογιμ. Κύρ Ἀθανάσιος, οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἐν Βενετία, ὁ δὲ τρίτος ἐν Ἰωαννίνοις. Τοῦ δὲ Νικολάου Λεοντάρη Καραγιάννη υἱὸς φυσικὸς ὁ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀναφερόμενος Λεονάρδος. Τὴν διάκρισιν ταύτην τῶν δύο κλάδων κάμνει καὶ ὁ Μπαλᾶνος Βασιλόπουλος ἐν τῇ ἀφιερῶσει τῆς «Ὁδοῦ Μαθηματικῆς» (Ἡπ. Χρ. Γ' σελ. 136). Ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀρχῇ τῆς διαθήκης ἀναφερομένους ἀνεψιοὺς τοῦ Νικολάου Λέοντα

καὶ Θωμᾶν, οὗτοι εἶνε υἱοὶ τοῦ Πάνου Λεοντάρη Καραγιάννη, ἀδελφοῦ τοῦ Νικολάου Λεοντάρη Καραγιάννη· καὶ ἀδελφὴ τῶν Λέοντος καὶ Θωμᾶ εἶνε ἡ Μπενέτα (ἴδρα διαθ. Λάμπρου Μαρούτση) σύζυγος τοῦ Χριστοφόρου Μαρούτση. Ὁ Θωμᾶς Καραγιάννης συνεζεύχθη τὴν Ἑλένην Ἀναστασίου Μαρούτση καὶ ταύτης σώζεται ἡ ἐπιτύμβιος πλάξ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἔχουσα οὕτω: Ἑλένη θυγάτηρ Ἀναστασίου Μαρούτζη καὶ σύζυγος Θωμᾶ Καραϊωάννη, εὐπατριδῶν Ἰωαννίνων, κεκοσμημένη ἦθεσι καὶ ἔργοις χριστιανικοῖς, ζήσασα ἔτη π'. ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ταπεινώσει καὶ ἀφθονοπαρόχῳ ἔλεημοσύνῃ. τοῖς ἐπιδιομέεοις παρέχουσα, ὑποστᾶσα θλίψεις καὶ δεινά, ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ. μήτηρ φιλόστοργος Πάνου καὶ Νικολάου θρηνοῦντων ἀπαραμυθῆτως τὴν ταύτης στέρησιν οἱ καὶ ἐχάραξαν ταῦτα εἰς αἰώνιον αὐτῆς μνήμην αωγ'.> Ὁ δὲ φυσικὸς τέλος υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ νομιμοποιηθεὶς ἐν ἡλικίᾳ 36 ἐτῶν, ἦτο Λατῖνος τὸ θρήσκευμα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ τάφος του κείμενος ἐν τῇ Λατινικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ San Marziale καὶ φέρων τὴν κάτωθι ἐπιγραφὴν: Leonardus Caragiani q. Nic ai adhuc vivens, sibi posterisque paravit anno MDCCXXXI, obiit die XVII Iun MDCCLII aetatis suae LVI (ἦτοι Λεονάρδος Καραγιάννη τοῦ ποτε Νικολάου, ζῶν ἔτι δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς μεταγενεστέρους παρεσκεύασεν ἐν ἔτει 1741. Ἀπεβίωσε τῇ 17 Ἰουνίου 1752 ἐν ἡλικίᾳ 56).

Καὶ ἐκ τοῦ Λέοντος τούτου προφανῶς κατάγεται ἡ καὶ νῦν ὑφισταμένη ἐν Βενετία οἰκογένεια Caragiani, περὶ ἧς ἠσχολήθημεν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.